

อนุสัญญาว่าด้วย
การจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
ในทุกรูปแบบ

สารบัญ

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

ความเป็นมา

คำจำกัดความ

สาระสำคัญ

ภาค 1 (อนุสัญญาข้อ 1-6)

ภาค 2 (อนุสัญญาข้อ 7-9)

ภาค 3 (อนุสัญญาข้อ 10-14)

ภาค 4 (อนุสัญญาข้อ 15-16)

ภาค 5 (อนุสัญญาข้อ 17-22)

ภาค 6 (อนุสัญญาข้อ 23-30)

อนุสัญญา

ว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

ความเป็นมา

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ เป็นอนุสัญญา ที่จัดทำขึ้น โดยสหประชาชาติ และได้รับความรับรองจากที่ประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ สมัยที่ 34 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2522 นับจากนั้นจนถึงเดือนเมษายน 2540 ประเทศต่างๆ ให้สัตยาบัน (ratification) หรือภาคยานุวัติ (accession) อนุสัญญานี้แล้ว 156 ประเทศ

สำหรับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ โดยวิธีภาคยานุวัติ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 8 กันยายน 2528 ในส่วนของข้อสงวนที่ประเทศไทยได้ตั้งไว้เพื่อที่จะขอเป็นการยกเว้นไม่ผูกพันตามอนุสัญญาเดิมนั้นมี 7 ข้อ ได้แก่

- อนุสัญญา 7 : เรื่องความเสมอภาคทางการเมืองและการรับตำแหน่งทางการเมือง
- อนุสัญญาข้อ 9 : เรื่องการถือสัญชาติของบุตรที่เกิดจากหญิงไทย
- อนุสัญญาข้อ 11 : เรื่องสิทธิและโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานชนิดเดียวกัน
- อนุสัญญาข้อ 15 : เรื่องการทำสัญญา
- อนุสัญญาข้อ 16 : เรื่องความเสมอภาคในด้านครอบครัวและการสมรส
- อนุสัญญาข้อ 29 : เรื่องการให้อำนาจศาลโลกในการตัดสินกรณีพิพาท

การที่ประเทศไทยตั้งข้อเสนอไว้ในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญถึง 7 ข้อ จากจำนวน 16 ข้อของอนุสัญญา ทำให้ประเทศไทยถูกทักท้วงและเพ่งเล็งจากประเทศต่างๆ และจากองค์กรที่มีอิทธิพลในเวทีการประชุมระหว่างประเทศ โดยเห็นว่าประเทศไทยมีความจริงจังต่อการส่งเสริมสถานภาพสตรีซึ่งขัดต่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา

ต่อมาประเทศไทยได้ขอยกเลิกข้อสงวนแล้ว 5 ข้อ ได้แก่

1. อนุสัญญาข้อ 11 และ 15 โดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2533
2. อนุสัญญาข้อ 9 โดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กันยายน 2535
3. อนุสัญญาข้อ 7 และข้อ 10 โดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2538

ดังนั้น ปัจจุบันจึงยังคงมีข้อสงวน 2 ข้อ คือ ข้อ 16 และข้อ 29

สาระสำคัญ

อนุสัญญานี้มีบทบัญญัติรวม 30 มาตรา เพื่อให้รัฐภาคีหรือประเทศสมาชิกใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและมาตรการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติตุลาการ การบริหารหรือมาตรการอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดการเลือกปฏิบัติทั้งมวลต่อสตรีและให้หลักประกันว่าสตรีจะต้องได้รับสิทธิประโยชน์และโอกาสต่างๆ จากรัฐบนพื้นฐานของความเสมอภาคกับบุรุษ โดยที่มาตราที่ 1-16 เป็นการระบุมมาตรการในการดำเนินการเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านต่างๆ ส่วนมาตราที่ 17-30 เป็นการกำหนดขั้นตอนและกลไกในการติดตามการปฏิบัติงานตามอนุสัญญาฯ

เนื้อหาหลักของอนุสัญญามีดังนี้

ข้อ 1 ให้คำจำกัดความว่า “การเลือกปฏิบัติต่อสตรี” (discrimination against women) หมายถึงการแบ่งแยก (distinction) การกีดกัน (exclusion) หรือการจำกัด (restriction) ใดๆ เพราะเหตุแห่งเพศ ซึ่งมีผลหรือความมุ่งประสงค์ที่จะทำลายหรือทำให้เสื่อมเสียการยอมรับการได้อุปโภค

หรือใช้สิทธิโดยสตรีโดยไม่เลือกสถานภาพด้านการสมรส บนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษ และสตรี ของสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม พลเมือง หรือด้านอื่นๆ

ข้อ 3 เรียกร้องให้รัฐภาคีใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งการออกกฎหมาย เพื่อประกันพัฒนาการและความก้าวหน้าอย่างเต็มที่ของสตรี เพื่อประกันให้สตรีได้ใช้และได้อุปโภค สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยเสมอภาคกับบุรุษ

อนุสัญญาฯ ข้อต่อๆ มากำหนดแนวทางสู่ความเสมอภาค โดยครอบคลุมสถานภาพสตรีใน 3 มิติด้วยกัน เริ่มจาก การกำหนดสิทธิพลเมืองและสถานภาพทางกฎหมายของสตรีอย่างละเอียด ตามด้วยประเด็นด้านการเจริญพันธุ์ และผลกระทบของปัจจัยทางวัฒนธรรมต่อความสัมพันธ์ ระหว่างหญิงชาย

ข้อ 7 กล่าวถึงสิทธิพื้นฐานของสตรีที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง การออกเสียงเลือกตั้ง และลงประชามติ การเข้าร่วมในการวางแผนนโยบายของรัฐบาลและดำเนินการตามนโยบายนั้น และในการรับตำแหน่งราชการและปฏิบัติหน้าที่ราชการในทุกๆ ระดับของรัฐบาล

ข้อ 8 กล่าวถึงสิทธิอันเสมอภาคระหว่างสตรีและบุรุษในโอกาสที่จะเป็นผู้แทนรัฐบาล ของตนในระดับระหว่างประเทศ และเข้าร่วมในงานขององค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 9 ของอนุสัญญาฯ อันเกี่ยวกับสิทธิของสตรีในด้านสัญชาตินั้น ซึ่งให้เห็นความเป็นจริงที่ว่า สถานภาพทางกฎหมายของสตรีมักเชื่อมโยงกับการสมรสทำให้สตรีขึ้นอยู่กับสัญชาติของสามี ขาดความเป็นอิสระ

ข้อ 10,11 และ 13 ยืนยันถึงสิทธิที่จะไม่ถูกเลือกปฏิบัติในการศึกษาการทำงาน ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม ข้อเรียกร้องเหล่านั้นถูกย้ำอีกเป็นพิเศษในข้อ 14 ในกรณีของสตรีชนบท ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยกำจุนครอบครัวด้านเศรษฐกิจ และในกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่ได้รับการตีราคาและไม่มีผลตอบแทนเป็นตัวเงิน การวางแผนและนโยบายต่างๆ ควรคำนึงถึงสตรีเหล่านี้ให้มากขึ้น

ข้อ 15 เน้นความเสมอภาคของสตรีและบุรุษในการทำสัญญา และจัดการทรัพย์สิน ในกระบวนการทางศาลและการชำระความ อนุสัญญาฯ เรียกร้องว่าสัญญาและเอกสารทั้งปวงที่มุ่งจำกัดความสามารถทางกฎหมายของสตรีจะถือว่าใช้ไม่ได้และเป็นโมฆะ

ข้อ 16 กล่าวถึงประเด็นการสมรสและความสัมพันธ์ทางครอบครัว โดยเรียกร้องให้สตรีมีสิทธิและความรับผิดชอบ เช่นเดียวกับบุรุษในการเลือกคู่สมรสและการขาดจากการสมรส การเป็นบิดามารดา การตัดสินใจมีบุตร การดูแลบุตร การเลือกใช้นามสกุล และการจัดการทรัพย์สิน

นอกจากประเด็นเกี่ยวกับสิทธิของพลเมืองแล้ว อนุสัญญาฯ ยังให้ความสำคัญกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสตรีโดยตรง คือ สิทธิในการเจริญพันธุ์ โดยย้ำว่า “บทบาทของสตรีในการให้กำเนิดบุตรไม่ควรจะเป็นพื้นฐานในการเลือกปฏิบัติ” ข้อ 5 ของอนุสัญญาฯ เสนอให้มีมาตรการที่จะ “ประกัน

ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับความเป็นมารดาว่าเป็นหน้าที่ทางสังคม” เรียกร้องให้มีความรับผิดชอบร่วมกันของบุรุษและสตรีในการเลี้ยงดูและการพัฒนาบุตร

ด้วยเหตุผลนี้ การคุ้มครองมารดาและการดูแลบุตรจึงถูกจัดว่าเป็นสิทธิอันจำเป็นยิ่ง และได้ความเอาไว้ในทุกประเด็นของอนุสัญญาฯ ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน กฎหมายครอบครัว การดูแลสุขภาพ หรือการศึกษา บทบาทและหน้าที่ของสังคมรวมไปถึงการเสนอบริการต่างๆ โดยเฉพาะการดูแลเด็กเล็ก ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถรวมความรับผิดชอบในครอบครัวเข้าไปอย่างสอดคล้องกับการทำงานและการมีส่วนร่วมในชีวิตสาธารณะมาตรการพิเศษที่มุ่งปกป้องความเป็นมารดาไว้จะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ (ข้อ 4)

อนุสัญญาฯ นี้ กล่าวถึงการวางแผนครอบครัวไว้อย่างชัดเจน เรียกร้องให้รัฐภาคีจัดข้อเสนอแนะและคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว (ข้อ 10 ข) ให้ใช้มาตรฐานที่จะประกันสิทธิของสตรีที่จะ “ตัดสินใจอย่างอิสระและมีความรับผิดชอบในจำนวนบุตรและระยะห่างในการมีบุตรของตน”(ข้อ 16 จ)

จุดมุ่งหมายหลักอีกประการหนึ่งของอนุสัญญาฯ ก็คือการขยายความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสิทธิมนุษยชน โดยตระหนักถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติที่มีต่อการจำกัดการที่สตรีจะได้ใช้สิทธิพื้นฐานของตน อิทธิพลเหล่านี้ได้แก่ความคิดดั้งเดิม ขนบธรรมเนียม และกฎเกณฑ์สังคมที่มีผลทำให้เกิดมีข้อจำกัดในรูปแบบหลากหลายทางด้านกฎหมาย การเมือง และเศรษฐกิจ ที่มีต่อความก้าวหน้าของสตรี

อนุสัญญาฯ ย้ำว่า “จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทดั้งเดิมของบุรุษ รวมทั้งบทบาทสตรีในสังคมและในครอบครัว เพื่อให้บรรลุถึงความเสมอภาคอย่างเต็มที่ระหว่างบุรุษและสตรี” รัฐภาคีต้องใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อปรับเปลี่ยนแบบแผนพฤติกรรมทางสังคมและ วัฒนธรรมของบุรุษและสตรี “เพื่อขจัดความเคียดแค้น (Prejudices) และประเพณีปฏิบัติที่ฝังงอซึ่งอยู่บนพื้นฐานความคิดเกี่ยวกับความต่ำต้อย หรือความสูงส่งของอีกเพศหนึ่ง หรือที่อยู่บนพื้นฐานของบทบาทแบบดั้งเดิมสำหรับบุรุษและสตรี (ข้อ 5)

ข้อ 10 ค กำหนดให้มีการทบทวนตำราและโครงการต่างๆ ของโรงเรียนตลอดจนวิธีการสอน เพื่อขจัดแนวความคิดแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับบทบาทของบุรุษและสตรีในทุกระดับและทุกรูปแบบของการศึกษา

สรุปแล้ว อนุสัญญาฯ เป็นกรอบที่ชัดเจนและครอบคลุมสำหรับการใช้ในการทำทนายและต่อสู้กับพลังหลากหลายซึ่งมีส่วนทำให้การเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศเกิดขึ้นได้และยังคงมีอยู่ในสังคมทุกแห่ง

คณะกรรมการว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีมีหน้าที่ติดตามการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ของบรรดารัฐภาคี โดยมีขั้นตอนและกลไกในการติดตามดังกล่าวไว้ในข้อ 17-30 คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ 25 คน ที่ได้รับการคัดเลือกโดยรัฐภาคีจากรายชื่อที่รัฐบาล

ประเทศต่างๆ เสนอเข้าไป รัฐสภาควรจะเสนอรายงานของประเทศอย่างน้อยทุกๆ 4 ปี ซึ่งแจ้งถึง
มาตรการต่างๆ ที่ได้นำมาใช้เพื่อปฏิบัติงานตามอนุสัญญาฯ สมาชิกของคณะกรรมการก็จะหารือกับ
ผู้แทนของรัฐสภาเกี่ยวกับเนื้อหาของรายงานนั้น และแสวงหาแนวทางปฏิบัติใหม่ๆ ต่อไปอีกตาม
ความเหมาะสมของสถานการณ์ในแต่ละประเทศ

ประเทศไทยได้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการฯ ไปแล้ว 2 ครั้งใน พ.ศ. 2530 และ พ.ศ.
2533 ส่วนรายงานฉบับที่ 3 นั้นจัดทำเสร็จเรียบร้อยตั้งแต่กลางปี 2539 หลังจากนำเสนอและได้รับ
ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วรัฐบาลไทยก็จะจัดส่งให้กับคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการ
เลือกปฏิบัติต่อสตรีต่อไป

อนุสัญญา

ว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

ในทุกรูปแบบ

บรรดารัฐภาคีในอนุสัญญาฉบับปัจจุบันนี้

สังเกตว่ากฎบัตรสหประชาชาติยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในเกียรติ
ศักดิ์ และคุณค่าของมนุษย์และในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี

สังเกตว่าปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันหลักการที่ว่า การเลือกปฏิบัติเป็นสิ่งที่
ยอมรับไม่ได้และประกาศว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ
และว่าทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้โดยปราศจากความแตกต่างไม่ว่า
ชนชาติใดๆ รวมทั้งความแตกต่างและเพราะเหตุแห่งเพศ

สังเกตว่ารัฐภาคีในกติกานานาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมีความผูกพันที่จะประกันสิทธิอัน
เท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีในการที่จะได้อุปโภคสิทธิทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม พลเมือง
และทางการเมืองทั้งปวง

พิจารณาถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ออกภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติและ
ทบวงการชำนัญพิเศษที่ส่งเสริมความเสมอภาคแห่งสิทธิของบุรุษและสตรี

อีกทั้งยังสังเกตถึงมติ ประณาม และคำรับรองที่กำหนดขึ้นโดยสหประชาชาติและทบวง
การชำนัญพิเศษซึ่งส่งเสริมความเสมอภาคแห่งสิทธิของบุรุษและสตรี

อย่างไรก็ตาม มีความหวังไว่ว่า ทั้งๆ ที่มีเครื่องมือต่างๆ เหล่านี้แล้ว ก็ยังคงมีการเลือก
ปฏิบัติต่อสตรีอย่างรุนแรงอยู่อีก

ระลึกถึงว่า การเลือกปฏิบัติต่อสตรีขัดต่อหลักการของความเสมอภาคของสิทธิและความ
เคารพต่อเกียรติศักดิ์ของมนุษย์เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมของสตรีตามข้อกำหนดที่เสมอภาคกัน
กับบุรุษในการดำรงอยู่ทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมในประเทศของตน ขัดขวาง

ความเจริญเติบโตของความรุ่งเรืองของสังคมและครอบครัว และทำให้พัฒนาการอย่างสมบูรณ์ของ ศักยภาพต่างๆ ของสตรีในการให้บริการแก่ประเทศของตนและมนุษยชาติเป็นไปได้อย่างยิ่งยั้ง

มีความหวังใ้ว่า ในสถานการณ์แห่งความยากจน สตรีมีโอกาสเข้าถึงอาหารการอนามัย การศึกษา การฝึก และโอกาสในการทำงานและความจำเป็นอื่นๆ ได้น้อยมาก

มีความเชื่อมั่นว่า การจัดให้มีระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ซึ่งอยู่บนรากฐานของสมรรถนะและความยุติธรรมจะช่วยในการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรีอย่างสำคัญ

ย้ำว่า การจัดการแบ่งแยกผิว การแบ่งเชื้อชาติทุกรูปแบบ การเลือกปฏิบัติตามเชื้อชาติ ลัทธิอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมสมัยใหม่ การรุกราน การยึดครอง ครอบครอง และการแทรกแซงของต่างชาติในกิจการภายในของรัฐต่างๆ มีความสำคัญต่อการได้อุปโภคสิทธิ์อย่างเต็มที่ของบุรุษและสตรี

ยืนยันว่า การทำให้สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศแข็งแกร่งขึ้น การผ่อนคลายความตึงเครียดระหว่างประเทศ ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในบรรดาระัฐทั้งปวงโดยไม่ถือระบบ สังคมและเศรษฐกิจของตน การลดอาวุธโดยทั่วๆ ไป และอย่างสันติ โดยเฉพาอย่างยิ่ง การลดอาวุธนิวเคลียร์ ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศอย่างเข้มแข็งและได้ผล การยืนยันถึงหลักการแห่งความยุติธรรม ความเสมอภาค และผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่างๆ และการตระหนักถึงสิทธิของประชาชนที่อยู่ภายใต้การครอบครองของต่างชาติและอยู่ภายใต้อาณานิคม และการจมนยึดครองของต่างชาติต่อการที่จะปกครองตนเอง และการได้อิสรภาพ รวมทั้งการเคารพอธิปไตยแห่งชาติ และบูรณภาพแห่งดินแดนจะช่วยส่งเสริมความก้าวหน้า และพัฒนาการทางสังคม และในฐานะเป็นผลสืบเนื่องจะช่วยให้บรรลุถึงความเสมอภาคอย่างเต็มเปี่ยมระหว่างบุรุษและสตรี

มีความเชื่อมั่นว่า พัฒนาการอย่างเต็มที่และสมบูรณ์ของประเทศ สวัสดิภาพของโลก และเหตุที่จะมีสันติภาพจำต้องให้สตรีได้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ในทุกๆ สาขาโดยเสมอภาคกับบุรุษ

คำนึงถึงการที่สตรีมีส่วนช่วยอย่างสำคัญต่อสวัสดิการของครอบครัวและต่อพัฒนาการของสังคม ซึ่งจนกระทั่งปัจจุบันนี้ยังไม่ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่ที่ความสำคัญทางสังคมของความเป็นเพศมารดาและบทบาทของบิดามารดาในครอบครัวและในการเลี้ยงดูบุตร และตระหนักว่า บทบาทของสตรีในการให้กำเนิดบุตรไม่ควรจะเป็นพื้นฐานในการเลือกปฏิบัติ แต่ตระหนักว่า การเลี้ยงดูบุตรจำต้องได้รับผิชอบร่วมกันระหว่างบุรุษและสตรี และสังคมทั้งมวล

ตระหนักว่า จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทดั้งเดิมของบุรุษ รวมทั้งบทบาทของสตรีในสังคมและในครอบครัวเพื่อให้บรรลุถึงความเสมอภาคอย่างเต็มที่ระหว่างบุรุษและสตรี

ตั้งใจแน่วแน่ที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการที่ระบุไว้ในปฏิญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี แลเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นจะกำหนดมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเลือกปฏิบัติดังกล่าวในทุกรูปแบบและวิธีการได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ภาค 1

ข้อ 1

เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า “เลือกปฏิบัติต่อสตรี” จะหมายถึงการแบ่งแยก การกีดกัน หรือการก้าวกัดใดๆ เพราะเหตุแห่งเพศ ซึ่งมีผลหรือความมุ่งประสงค์ที่จะทำลายหรือทำให้เสื่อมเสียการยอมรับ การได้อุปโภค หรือใช้สิทธิโดยสตรี โดยไม่เลือกสถานภาพด้านการสมรส บนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมพลเมืองหรือด้านอื่นๆ

ข้อ 2

รัฐภาคีทั้งหลายขอประณามการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ตกลงที่จะติดตามนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีโดยวิธีที่เหมาะสมทุกประการและโดยไม่ชักช้า และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ ตกลงที่จะ

() บรรจุหลักการของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งชาติของตน หรือในบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เหมาะสมอื่นๆ ถ้าหากว่ายังไม่รวมเข้าไว้ในรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติเหล่านั้น และประกันที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการนี้ โดยผ่านกฎหมายและวิธีการที่เหมาะสมอื่นๆ

() ออกมาตรการด้านนิติบัญญัติและอื่นๆ ที่เหมาะสม รวมทั้งข้อบังคับเมื่อเห็นเหมาะสม ที่ห้ามการเลือกปฏิบัติทั้งมวลต่อสตรี

() จัดให้มีการป้องกันทางกฎหมายซึ่งสิทธิของสตรีบนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันกับบุรุษ และรับประกันในการคุ้มครองสตรีอย่างมีประสิทธิภาพต่อการเลือกปฏิบัติใดๆ โดยผ่านศาลยุติธรรมแห่งชาติ ที่มีอำนาจและสถาบันรัฐบาลอื่นๆ

() งดเว้นจากการเข้าไปพัวพันในการกระทำหรือการปฏิบัติใดๆ เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และรับประกันว่า เจ้าหน้าที่และสถาบันของรัฐจะปฏิบัติโดยสอดคล้องกับข้อผูกพันนี้

() ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี โดยบุคคลองค์การ หรือวิสาหกิจใดๆ

() ใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง รวมทั้งการออกกฎหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงหรือล้มเลิก คำหมาย ข้อบังคับ ประเพณีและแนวปฏิบัติที่ยังมีอยู่ซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

๐) เพิกถอนบทบัญญัติทางอาญาภายในทั้งปวงซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

ข้อ 3

ในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม รัฐภาคีจะ
ใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งการออกกฎหมายเพื่อประกันพัฒนาการและความก้าวหน้า
อย่างเต็มที่ของสตรี เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะรับประกันให้สตรีได้ใช้และได้อุปโภคสิทธิมนุษยชน
และเสรีภาพขั้นพื้นฐานบนฐานของความเสมอภาคกับบุรุษ

ข้อ 4

1. การที่รัฐภาคีออกมาตรการพิเศษชั่วคราวซึ่งมุ่งที่จะเร่งรัดให้มีความเสมอภาคที่แท้จริง
ระหว่างบุรุษและสตรี จะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติตามที่ได้นิยามความหมายไว้ในอนุสัญญา
ฉบับปัจจุบันนี้ แต่จะโดยประการใดก็ตามไม่ต้องมีการคงมาตรฐานอันไม่เสมอภาค หรือแบ่งแยก
ไว้ในฐานะเป็นผลที่ตามมา มาตรการเหล่านี้จะสิ้นสุดเมื่อได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความเสมอ
ภาคและโอกาสและการปฏิบัติ

2. การที่รัฐภาคีออกมาตรการพิเศษ รวมทั้งมาตรการที่มีอยู่แล้วในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน
นี้ ซึ่งมุ่งที่จะปกป้องความเป็นเพศมารดาไว้จะไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

ข้อ 5

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง

๐) เพื่อปรับปรุงแบบแผนความประพฤติทางสังคมและวัฒนธรรมของบุรุษและสตรี โดย
มุ่งที่จะให้ได้ขจัดความเชียดั้งเดิม และวิธีปฏิบัติอันเป็นประเพณีและอื่นๆ ทั้งปวง ซึ่งอยู่บนพื้นฐาน
ของความคิดเกี่ยวกับความต่ำต้อย หรือความสูงส่งของอีกเพศหนึ่ง หรือที่อยู่บนพื้นฐานของบทบาท
แบบเก่าสำหรับบุรุษและสตรี

๐) เพื่อประกันว่า การศึกษาเกี่ยวกับระบบครอบครัวรวมถึงความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยว
กับความเป็นเพศมารดาในฐานะเป็นหน้าที่ทางสังคมและเป็นการยอมรับถึงความรับผิดชอบร่วมกัน
ของบุรุษและสตรีในการเลี้ยงดู และการพัฒนาบุตรทั้งยังเป็นที่ยังเข้าใจด้วยว่าในทุกๆ กรณี ผล
ประโยชน์ของบุตรย่อมเป็นสิ่งต้องคำนึงถึงเป็นเบื้องต้น

ข้อ 6

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง รวมทั้งการออกกฎหมาย เพื่อปราบปรามการค้า
สตรีและการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีของสตรีทุกรูปแบบ

ภาค 2

ข้อ 7

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกประการเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านที่เกี่ยวข้องกับการเมืองและทั่วๆ ไปของประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้ประกันแก่สตรีภายใต้เงื่อนไขแห่งความเสมอภาคกับบุรุษซึ่งสิทธิ

() ที่จะออกเสียงในการเลือกตั้งและลงประชามติทั้งปวง และมีสิทธิที่จะได้รับเลือกตั้งเข้าไปในไปในองค์กรที่มีการเลือกตั้งอย่างเปิดเผยทั้งหมด

() ที่จะเข้าร่วมในการวางนโยบายของรัฐบาลและดำเนินการตามนโยบายนั้นและในกา รับตำแหน่งราชการ และปฏิบัติหน้าที่ราชการในทุกๆ ระดับของรัฐบาล

() ที่จะเข้าร่วมในองค์กรและสมาคมที่ไม่ได้เป็นของรัฐบาลที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับความ เป็นอยู่แบบทั่วๆ ไป และที่เกี่ยวกับการเมืองของประเทศ

ข้อ 8

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างเพื่อให้ประกันแก่สตรีภายใต้เงื่อนไขแห่งความ เสมอภาคกับบุรุษและ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติใดๆ ซึ่งโอกาสที่จะเป็นผู้แทนรัฐบาลของตนใน ระดับระหว่างประเทศและเข้าร่วมในงานขององค์การระหว่างประเทศ

ข้อ 9

1. รัฐภาคีจะให้สิทธิที่เสมอภาคกับบุรุษแก่สตรีในการที่จะได้มาเปลี่ยนแปลงหรือคง ไว้ซึ่งสัญชาติของตน รัฐภาคีเหล่านั้นจะรับประกันเป็นพิเศษว่าทั้งการแต่งงานคนต่างชาติ กับทั้ง การเปลี่ยนแปลงสัญชาติของสามีระหว่างการแต่งงานจะไม่เปลี่ยนสัญชาติของภรรยาโดยอัตโนมัติ ไปด้วย ทำให้เธอเป็นคนไร้สัญชาติหรือบังคับเธอให้ถือสัญชาติของสามี

2. รัฐภาคีจะให้สิทธิอันเสมอภาคกับบุรุษแก่สตรี เกี่ยวกับสัญชาติของบุตรของตน

ภาค 3

ข้อ 10

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีเพื่อที่จะให้ประกันแก่สตรีทั้งหลายซึ่งสิทธิอันเสมอภาคกับบุรุษในด้านการศึกษาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประกันบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคของบุรุษและสตรี

(๐) เงื่อนไขเดียวกันสำหรับอาชีพและการแนะแนวอาชีพ สำหรับการมีโอกาสเข้าศึกษาและสำหรับการได้รับวุฒิปัตร์ในสถาบันการศึกษาทุกประเภททั้งในเขตชนบทและเขตเมือง ความเสมอภาคนี้จะได้รับการประกันในการศึกษาก่อนเข้าโรงเรียน การศึกษาทั่วไป การศึกษาเทคนิค การศึกษาอาชีพ แลการศึกษาเทคนิคชั้นสูง รวมทั้งการฝึกฝนด้านอาชีพทุกแบบ

(๐) โอกาสที่จะเข้าเรียนในหลักสูตรเดียวกัน การสอบชนิดเดียวกัน คณาจารย์สอนที่มีคุณสมบัติได้มาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งมีอาณาบริเวณของโรงเรียนและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพชนิดเดียวกัน

(๐) การขจัดแนวความคิดแบบเก่าเกี่ยวกับบทบาทของบุรุษและสตรีในทุกๆ ระดับ และในทุกๆ รูปแบบของการศึกษา โดยการกระตุ้นให้มีสหศึกษาและแบบอื่นๆ ของการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โดยการทบทวนตำราและโครงการต่างๆ ของโรงเรียน และการดัดแปลงวิธีการสอน

(๐) โอกาสเท่ากันที่จะได้ประโยชน์จากทุนการศึกษาและเงินช่วยเหลือทางการศึกษาอื่นๆ

(๐) โอกาสเท่ากันที่จะได้เข้าร่วมโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาต่อเนื่องรวมทั้งโครงการศึกษาผู้ใหญ่ และโครงการรณรงค์ให้รู้หนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่มุ่งจะลดช่องว่างในการศึกษาที่มีอยู่ระหว่างบุรุษและสตรี ภายในระยะเวลาที่เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

(๐) การลดอัตราการออกจากโรงเรียนของนักศึกษาหญิง และการจัดโครงการต่างๆ สำหรับเด็กหญิงและสตรีผู้ซึ่งได้ออกจากโรงเรียนก่อนเวลาอันสมควร

(๐) โอกาสเท่ากันที่จะเข้าร่วมอย่างแข็งขันในกีฬาและพลศึกษา

(๐) โอกาสได้เข้าศึกษาข้อสนเทศทางการศึกษาเฉพาะอย่างเพื่อช่วยให้รับประกันถึงสุขภาพและการอยู่ดีของครอบครัว รวมทั้งข้อสนเทศและคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ข้อ 11

1. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่าง เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านการจ้างงานเพื่อที่จะประกันสิทธิอันเดียวกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(๐) สิทธิที่จะทำงานในฐานะเป็นสิทธิอันจะพึงแบ่งแยกมิได้ของมนุษย์ทั้งปวง

(๐) สิทธิในโอกาสที่จะได้รับการจ้างงานชนิดเดียวกัน รวมทั้งการใช้หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเดียวกันในเรื่องของการจ้างงาน

() สิทธิในการเลือกอาชีพและการทำงานได้อย่างเสรี สิทธิในการได้เลื่อนตำแหน่ง ความปลอดภัยในการทำงาน และผลประโยชน์รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริการทั้งปวง และสิทธิที่จะได้รับการฝึกและการฝึกซ้ำด้านอาชีพ รวมทั้งภาวะการเป็นผู้ฝึกงาน การฝึก และการฝึกซ้ำด้านอาชีพในระดับสูง

() สิทธิที่จะได้รับผลตอบแทนเท่าเทียมกัน รวมทั้งผลประโยชน์และสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่เสมอภาคกันเกี่ยวกับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน รวมทั้งความเสมอภาคของการปฏิบัติในการวัดผลคุณภาพของงาน

() สิทธิที่จะได้รับประกันสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของการเกษียณอายุ การตกงาน การป่วย การทุพพลภาพ และวัยชรา รวมทั้งการหมดสมรรถนะที่จะทำงาน รวมถึงสิทธิในการได้รับเงินค่าจ้างขณะพักงาน

() สิทธิที่จะได้คุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัยในสภาพการทำงานต่างๆ รวมทั้งการให้ความปลอดภัยเกี่ยวกับการทำหน้าที่ด้านการมีบุตรสืบพันธุ์

2. เพื่อที่จะป้องกันการเลือกปฏิบัติต่อสตรีด้วยเหตุผลอันเนื่องมาจากการแต่งงานหรือความเป็นเพศมารดา และเพื่อประกันสิทธิอันแท้จริงของสตรีในการที่จะทำงาน รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสม

() เพื่อห้ามภายใต้การบังคับใช้ของข้อห้ามต่างๆ ไม่ให้มีการปลดเพราะเหตุแห่งการตั้งครรภ์ หรือเพราะการลาคลอดบุตร และการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐานของสภาพในการแต่งงาน

() เพื่อริเริ่มให้มีการลาคลอดบุตรโดยได้รับค่าจ้าง หรือได้ผลประโยชน์ทางสังคมที่เปรียบเทียบได้โดยไม่สูญเสียการงานเดิม อาวุโสในการทำงานหรือเงินช่วยเหลือทางสังคม

() เพื่อกระตุ้นให้มีบริการสังคมอันเป็นตัวสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อที่จะช่วยให้บิดามารดาสามารถรวมข้อผูกพันทางครอบครัวเข้ากับควมรับผิดชอบในการงานและการเข้าร่วมในกิจการสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยผ่านการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาขอบข่ายของสวัสดิการด้านการเลี้ยงดูเด็ก

() ให้มีการคุ้มครองเป็นพิเศษแก่สตรีที่อยู่ระหว่างตั้งครรภ์ในการทำงานทุกรูปแบบที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นอันตรายต่อสตรีเหล่านั้น

3. บทบัญญัติของกฎหมายด้านการคุ้มครองที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่มีอยู่ในข้อนี้ จะได้รับการพิจารณาเป็นครั้งคราวในแง่ของความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และจะได้รับการแก้ไข ยกเลิก หรือขยาย เท่าที่จำเป็น

1. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านของการรักษาสุขภาพเพื่อประกันการมีโอกาสได้รับการบริการในการรักษาสุขภาพ รวมทั้งบริการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนครอบครัว บนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรี

2. ทั่วๆ ที่มีบทบัญญัติในวรรค 1 ของข้อนี้ รัฐภาคีจะประกันให้สตรีได้รับบริการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ การคลอดบุตรและระยะหลังคลอดบุตร โดยการให้บริการแบบให้เปล่าเมื่อจำเป็น รวมทั้งการให้โภชนาการที่เพียงพอระหว่างการตั้งครรภ์และระยะการให้นม

ข้อ 13

รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในด้านอื่นๆ ของการเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อที่จะให้ได้สิทธิอันเดียวกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

- () สิทธิที่จะได้ผลประโยชน์ด้านครอบครัว
- () สิทธิที่จะได้กู้ยืมจากธนาคาร การจ้างงาน และสินเชื่อด้านการเงินในรูปแบบอื่นๆ
- () สิทธิที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ การกีฬา และเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับด้านวัฒนธรรมทุกอย่าง

ข้อ 14

1. รัฐภาคีจะคำนึงถึงปัญหาเฉพาะที่สตรีในชนบทเผชิญอยู่ รวมทั้งบทบาทสำคัญๆ ซึ่งสตรีชนบทมีอยู่ในการช่วยสนับสนุนคำจูนครอบครัวของตนด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งงานในสายเศรษฐกิจที่ไม่ได้กำหนดเป็นตัวเงิน และจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างรับประกันที่จะนำทบทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ไปใช้แก่สตรีในเขตชนบทด้วย

2. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในเขตชนบท เพื่อที่จะประกันบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีว่าสตรีทั้งหลายเข้าร่วมในและได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาชนบท และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้สตรีดังกล่าวได้รับสิทธิ

- () ที่จะเข้าร่วมในการจัดทำรายละเอียดและการดำเนินการตามแผนการพัฒนาในทุกๆ ระดับ
- () ที่จะมีโอกาสได้รับความสะดวกด้านการรักษาสุขภาพอย่างเพียงพอรวมทั้งข้อเสนอทางการแพทย์หรือ และการบริการในการวางแผนครอบครัว
- () ที่จะได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากโครงการประกันสังคม

๐) ที่จะได้รับการฝึกอบรมและการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งแบบในระบบและนอกระบบ รวมทั้งที่เกี่ยวกับการรณรงค์ให้รู้หนังสือและทั้งผลประโยชน์จากบริการชุมชนและบริการเพิ่มเติม เพื่อที่จะเพิ่มความชำนาญด้านเทคนิค

๐) ที่จะจัดให้มีกลุ่มช่วยตนเอง และสหกรณ์ เพื่อที่จะได้เข้าถึงโอกาสด้านเศรษฐกิจ โดยผ่านการรับจ้างทำงาน หรือการทำงานด้วยตนเอง

๐) ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมชุมชนทุกประเภท

๐) ที่จะมีโอกาสได้สินเชื่อและการกู้ยืมทางการเกษตร สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร เทคโนโลยีที่เหมาะสม และการปฏิบัติแบบเสมอภาคในการปฏิรูปที่ดินและการเพาะปลูก รวมทั้งในโครงการตั้งถิ่นฐานใหม่ในที่ดิน

๐) ที่จะได้มีสภาพการดำรงอยู่อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการปลูกที่พักอาศัย การสุขภาพ ไฟฟ้าและน้ำประปา การขนส่งและคมนาคม

ภาค 4

ข้อ 15

1. รัฐภาคีจะให้สตรีมีความเสมอภาคกับบุรุษในทางกฎหมาย

2. ในกรณีทางแพ่ง รัฐภาคีจะให้ความสามารถตามกฎหมายแก่สตรี เช่นเดียวกับที่ให้ความสามารถนั้นแก่บุรุษ และจะให้โอกาสเดียวกันในการใช้ความสามารถนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐภาคีจะให้สิทธิเท่าเทียมแก่สตรีในการทำสัญญาและการจัดการทรัพย์สินและจะปฏิบัติต่อบุรุษและสตรีอย่างเท่าเทียมกันในกระบวนการทางศาลและการชำระความทุกชั้นตอน

3. รัฐภาคีตกลงว่าสัญญาทั้งปวงและเอกสารสำคัญตัวอื่นๆ ทั้งปวงไม่ว่าชนิดใดที่มีผลตามกฎหมายซึ่งมุ่งจำกัดความสามารถทางกฎหมายของสตรีจะถือว่าใช้ไม่ได้และเป็นโมฆะ

4. รัฐภาคีจะให้สิทธิเช่นเดียวกันแก่บุรุษและสตรีในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการโยกย้ายของบุคคลและเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่และภูมิลำเนา

ข้อ 16

1. รัฐภาคีจะใช้มาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงในการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับการสมรสและความสัมพันธ์ทางครอบครัว และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีจะประกัน

๐) สิทธิเช่นเดียวกันในการทำการสมรส

๐) สิทธิเช่นเดียวกันในการเลือกคู่สมรสอย่างอิสระและการทำการสมรสอย่างอิสระและการทำการสมรสอย่างอิสระและด้วยความยินยอมพร้อมใจเท่านั้น

- () สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในระหว่างการสมรสและการขาดจากการสมรส
 - () สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในฐานะบิดามารดา โดยไม่คำนึงถึงสถานะในการสมรสของตน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุตรของตน ในทุกกรณี ผลประโยชน์ของบุตรจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด
 - () สิทธิเช่นเดียวในการตัดสินใจอย่างอิสระและมีความรับผิดชอบในจำนวนบุตรและระยะห่างในการมีบุตรของตน และให้เข้าถึงข้อสนเทศการศึกษาและวิธีที่จะทำให้สตรีเหล่านั้นใช้สิทธิเหล่านี้ได้
 - () สิทธิและความรับผิดชอบเช่นเดียวกันในเรื่องของการปกครองบุตรการปกป้องบุตร การได้รับมอบหมายให้ดูแลบุตร และการรับบุตรบุญธรรม หรือสถาบันที่คล้ายคลึงซึ่งมีแนวความคิดเหล่านี้อยู่ในกฎหมายภายใน ในทุกกรณี ผลประโยชน์ของบุตรจะเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด
 - () สิทธิส่วนตัวเช่นเดียวกันในฐานะสามีและภรรยา รวมถึงสิทธิในการเลือกใช้นามสกุล และการประกอบอาชีพ
 - () สิทธิเช่นเดียวกันสำหรับคู่สมรสทั้งสองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเป็นเจ้าของการได้มา การจัดการ การดำเนินการ การอุปถัมภ์ และการจำหน่ายทรัพย์สิน ไม่ว่าจะไม่คิดมูลค่าหรือเพื่อศรัทธาเป็นมูลค่าก็ตาม
2. การรับหมั้นและการแต่งงานของเด็กจะไม่มีผลทางกฎหมาย และการปฏิบัติกรที่ทำเป็นทั้งปวง รวมทั้งการบัญญัติกฎหมายจะต้องกระทำขึ้นเพื่อระบุนโยบายขั้นต่ำของการแต่งงาน และให้บังคับให้มีการจดทะเบียนสมรส ณ ที่ทำการจดทะเบียนของทางราชการ

ภาค 5

ข้อ 1

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณาความก้าวหน้าซึ่งกระทำขึ้นในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า คณะกรรมการ) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณธรรมและความสามารถสูงในสาขาที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ จำนวนสิบแปดคน ในเวลาที่อนุสัญญานี้เริ่มมีผลบังคับใช้ และประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสี่สิบสามคนหลังจากการสัตยาบันหรือการภาคยานุวัติอนุสัญญานี้โดยรัฐภาคีรัฐที่สามสิบห้าผู้เชี่ยวชาญจะได้รับเลือกตั้งโดยรัฐภาคีจากบรรดาคนชาติของตน และจะปฏิบัติตามความสามารถของแต่ละคน โดยพิจารณาถึงการแจกกระจายตามเขตภูมิศาสตร์อย่างเป็น***** และการตั้งผู้แทนตามอารยธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละรูปแบบตลอดจน

2. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้ง โดยการลงคะแนนลับจากบัญชีรายชื่อบุคคลซึ่งเสนอชื่อโดยรัฐสภา รัฐสภาแต่ละรัฐอาจเสนอชื่อบุคคลหนึ่งคนจากบรรดาคณาชติของตนเอง

3. การเลือกตั้งครั้งแรกจะกระทำขึ้นหกเดือนหลังจากวันที่อนุสัญญาฉบับปัจจุบันเริ่มมีผลบังคับใช้อย่างน้อยที่สุดสามเดือนก่อนการเลือกตั้งแต่ละครั้ง เลขธิการสหประชาชาติจะส่งจดหมายถึงรัฐสภา เชิญให้รัฐสภาทำการเสนอชื่อภายในเวลาสองเดือน เลขธิการจะจัดทำบัญชีรายชื่อของบุคคลทั้งปวง ตามที่ได้รับเสนอชื่อนั้นเรียงตามลำดับอักษร โดยระบุถึงรัฐสภาซึ่งได้เสนอชื่อบุคคลเหล่านั้นและจะเสนอบัญชีนั้นต่อรัฐสภา

4. การเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการจะกระทำขึ้นในการประชุมของรัฐสภาซึ่งเรียกประชุมโดยเลขธิการ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ในการประชุมนั้นซึ่งสองในสามของรัฐสภาจะประกอบเป็นองค์ประชุม บรรดาบุคคลที่ที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดและได้รับคะแนนเสียงจากจำนวนสมาชิกที่มีมากกว่าฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งหมดของผู้แทนของรัฐสภาที่มาประชุมและลงคะแนนเสียง

5. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งคราวละสี่ปี อย่างไรก็ตามระยะเวลาของสมาชิกแก่คนที่ได้รับเลือกตั้งในการเลือกตั้งครั้งแรกจะสิ้นสุดหลังจากครบสองปีโดยทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก ชื่อของสมาชิกแก่คนนี้จะได้รับเลือกโดยการจับสลากโดยประธานของคณะกรรมการ

6. การเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการที่เพิ่มขึ้นห้าคนจะจัดให้มีขึ้นตามบทบัญญัติของวรรค 2,3 และ 4 ของข้อนี้ หลังจากรัฐสภาที่สามสิบห้าได้สัทยาบันหรือภาคยานุวัติแล้ว ระยะเวลาสองปีของสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งที่เพิ่มขึ้นในโอกาสนี้จะสิ้นสุดหลังจากครบสองปี ชื่อสมาชิกสองคนนี้จะได้รับเลือกโดยการจับสลากโดยประธานของคณะกรรมการ

7. เพื่อบรรจุตำแหน่งที่ว่างลงโดยเหตุไม่ปกติ รัฐสภาซึ่งผู้เชี่ยวชาญของตนได้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการ จะแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งจากบรรดาคณาชติของตน โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะกรรมการ

8. โดยความเห็นชอบของสมัชชา สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเงินตอบแทนจากแหล่งเงินทุนของสหประชาชาติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขเช่นที่สมัชชาอาจวินิจฉัยโดยพิจารณาถึงความสำคัญของความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

9. เลขธิการสหประชาชาติจะจัดหาเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการตามอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

1. รัฐภาครีบทที่จะเสนอรายงานว่าด้วยมาตรการด้านนิติบัญญัติ ตุลาการ การบริหาร หรืออื่นๆ ซึ่งรัฐภาครีบทเหล่านั้นได้กำหนดขึ้นเพื่อให้มีผลต่อทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน และต่อความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ต่อเลขธิการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการ
 - () ภายในหนึ่งปีหลังจากการเริ่มมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง
 - () หลังจากนั้นอย่างน้อยที่สุดทุกๆ สี่ปีและต่อจากนั้นเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการร้องขอ
2. รายงานอาจจะบ่งชี้ถึงความยากลำบากซึ่งกระทบกระเทือนถึงระดับที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันต่างๆ ภายใต้อนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ข้อ 19

1. คณะกรรมการจะกำหนดระเบียบข้อบังคับการประชุมของตนเอง
2. คณะกรรมการจะเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของตนคราวละสองปี

ข้อ 20

1. โดยปกติ คณะกรรมการจะประชุมกันเป็นระยะเวลาไม่เกินสองสัปดาห์ทุกปี เพื่อพิจารณารายงานที่เสนอตามข้อ 18 ของอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน
2. โดยปกติ การประชุมของคณะกรรมการจะจัดให้มีขึ้น ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติหรือที่อื่นใดที่สะดวกตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 21

1. โดยผ่านทางคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม คณะกรรมการจะต้องรายงานต่อสมัชชาของสหประชาชาติเป็นประจำทุกปีว่าด้วยกิจกรรมของคณะกรรมการ และอาจทำข้อเสนอและข้อเสนอแนะทั่วไป โดยยึดการตรวจสอบรายงานและข้อเสนอเทศซึ่งได้รับจากรัฐภาคีเป็นมูลฐาน ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไปเช่นว่านั้นจะรวมอยู่ในรายงานของคณะกรรมการ รวมทั้งคำวิจารณ์จากรัฐภาคีถ้ามี
2. เลขธิการสหประชาชาติจะต้องส่งรายงานของคณะกรรมการไปยังคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพของสตรีเพื่อทราบ

ข้อ 22

ทบวงการชำนัญพิเศษจะมีสิทธิที่จะได้เป็นผู้แทนโดยพิจารณาถึงการปฏิบัติตามบทบัญญัติ เช่นว่าของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันเช่นที่อยู่ภายในขอบข่ายของกิจกรรมของตน คณะกรรมการอาจเชิญให้ทบวงการชำนัญพิเศษเสนอรายงานว่าด้วยการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ในขอบเขตที่อยู่ภายในขอบข่ายของกิจกรรมของตน

ภาค 6

ข้อ 23

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะกระทบกระเทือนบทบัญญัติใดๆ ซึ่งมีส่วนส่งเสริมได้มากกว่าในการที่จะบรรลุถึงความเสมอภาคระหว่างบุรุษและสตรีซึ่งอาจบรรจุอยู่

- () ในบทบัญญัติของกฎหมายของรัฐภาค หรือ
- () ในอนุสัญญา สนธิสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศอื่นใดซึ่งมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐนั้น

ข้อ 24

รัฐภาคีรับที่จะกำหนดมาตรการที่จำเป็นทั้งปวงในระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุถึงการตระหนักอย่างเต็มที่ถึงสิทธิต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ข้อ 25

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐทั้งปวง
2. เลขานุการสหประชาชาติจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน
3. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ
4. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐทั้งปวง การภาคยานุวัติจะมีผลโดยการมอบภาคยานุวัติสารไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ

ข้อ 26

1. คำร้องขอเพื่อการแก้ไขอนุสัญญาฉบับปัจจุบันอาจกระทำขึ้นในเวลาใดๆ โดยรัฐภาคีใด โดยวิธีทำหนังสือบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรส่งถึงเลขาธิการสหประชาชาติ
2. สมัชชาสหประชาชาติจะตัดสินใจเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ถ้ามี ที่จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำร้องขอเช่นนั้น

ข้อ 27

1. อนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ
2. สำหรับรัฐแต่ละรัฐซึ่งสัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับปัจจุบันหลังจากการมอบสัตยาบันหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบ อนุสัญญานี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่สามสิบหลังจากวันมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของตน

ข้อ 28

1. เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องรับและเวียนคัมภีร์ข้อสงวนที่กระทำโดยรัฐต่างๆ ในเวลาทำการสัตยาบันหรือภาคยานุวัติให้แก่รัฐทั้งปวง
2. ข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญาฉบับปัจจุบันจะไม่ได้รับการอนุมัติ
3. ข้อเสนออาจถูกถอนในเวลาใดๆ โดยหนังสือบอกกล่าวเพื่อการนี้ส่งไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ ผู้ซึ่งหลังจากนั้นจะแจ้งไปยังรัฐทั้งปวงให้ทราบถึงข้อสงวนเหล่านั้น หนังสือบอกกล่าวเหล่านั้นว่าจะมีผลในวันที่หนังสือฉบับนั้นได้รับ

ข้อ 29

1. กรณีพิพาทใดๆ ระหว่างรัฐภาคีของรัฐหรือมากกว่าเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้อนุสัญญาฉบับปัจจุบันซึ่งระงับไม่ได้โดยการเจรจาจะต้องเสนอต่ออนุญาโตตุลาการ เมื่อรัฐใดรัฐหนึ่งร้องขอ ถ้าภายในหกเดือนนับจากวันที่ร้องขอให้มีอนุญาโตตุลาการ ภาคีซึ่งไม่สามารถตกลงกันได้ในเรื่องการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการ ภาคีเหล่านั้นฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเสนอกรณีพิพาทไปยังศาลยุติธรรมระหว่างประเทศโดยการร้องขอซึ่งสอดคล้องกับข้อบังคับของศาล
2. ในเวลาที่ลงนาม สัตยาบัน หรือภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับปัจจุบันรัฐภาคีแต่ละรัฐอาจประกาศว่าตนไม่ถือว่าตนเองผูกมัดโดยวรรค 1 ของข้อนี้ รัฐภาคีอื่นๆ จะมีผูกมัดโดยวรรคนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรัฐภาคีใดซึ่งได้ทำข้อสงวนเช่นว่า

3. รัฐภาคีใดซึ่งได้ทำข้อสงวนตามวรรค 2 ของข้อนี้ อาจถอนข้อสงวนในเวลาใดๆ โดยหนังสือบอกกล่าวไปยังเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ 30

อนุสัญญาฉบับปัจจุบัน ซึ่งด้วยภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปนใช้ได้เท่าเทียมกัน จะมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามอนุสัญญาฉบับปัจจุบัน

ภาคผนวก

รายชื่อประเทศที่ให้สัตยาบัน (ratification) หรือ
ภาคยานุวัติ (accession)

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี
ในทุกรูปแบบ

State Parties	Date of signature	Date of receipt of the Instrument of ratification or accession or succession	Date of entry Into Force (as at 30 September 1992)
Afghanistan	14 August 1980	---	---
Albania	---	11 May 1994*	?
Algeria	---	22 may 1996**/**	?
Andorra	---	15 January 1997*	?
Angola	---	17 September 1986*	17 October 1988
Antigua and Barbuda	---	1 August 1989 *	31 August 1989
Argentina	17 July 1980	15 July 1985**	14 August 1985
Armenia	---	13 September 1993*	?
Australia	17 July 1980	28 July 1983**	27 August 1983
Austria	17 July 1980	31 March 1982**	30 April 1982
Azerbaijan	---	10 July 1995*	?

Bahamas	--	6 October 1993*/**	?
Bangladesh	--	6 November 1984*/**	6 December 1984
Barbados	24 July 1980	16 October 1980	3 September 1981
Belarus	17 July 1980	4 February 1981***	3 September 1981
Belgium	17 July 1980	10 July 1985**	9 August 1985
Belize	7 March 1990	16 May 1990	15 June 1990
Benin	11 November 1981	12 March 1992	11 April 1992
Bhutan	17 July 1980	31 August 1981	30 September 1981
Bolivia	30 May 1980	8 June 1990	8 July 1990
Bosnia and Herzegovina	--	1 September 1993****	?
Botswana	--	13 August 1996*	?
Brazil	31 March 1981**	1 February 1984**	2 March 1984
Bulgaria	17 July 1980	8 February 1982***	10 March 1982

State Parties	Date of signature	Date of receipt of the Instrument of ratification or accession or succession	Date of entry Into Force (as at 30 September 1992)
Burkina Faso	--	14 October 1987*	13 November 1987
Burundi	17 July 1980	8 January 1992	?
Cambodia	17 October 1980	15 October 1992*	?
Cameroon	6 June 1983	23 August 1944*	?
Canada	17 July 1980	10 December 1981***	9 January 1982
Cape Verde	--	5 December 1980*	3 September 1981
Central African Republic	--	21 June 1991*	21 July 1991
Chad	--	9 June 1995*	?
Chile	17 July 1980	7 December 1989**	6 January 1980
China	17 July 1980**	4 November 1980**	3 September 1981
Colombia	17 July 1980	19 January 1982	18 February 1982
Comoros	---	31 October 1994*	?
Congo	29 July 1980	26 July 1982	25 August 1982
Costa Rica	17 July 1980	4 April 1986	4 May 1986
Cote d'Ivoire	17 July 1980	18 December 1995*	---

Croatia	--	9 September 1992****	7 November 1991
Cuba	6 March 1980	17 July 1980**	3 September 1981
Cyprus	--	23 July 1985*/**	22 August 1985
Czech Republic ¹	--	22 February 1993****/*****	?
Denmark	17 July 1980	21 April 1983	21 May 1983
Dominica	15 September 1980	15 September 1980	3 September 1981
Dominican Republic	17 July 1980	2 September 1982	2 October 1982
Ecuador	17 July 1980	9 November 1981	9 December 1981
Egypt	16 July 1980**	18 September 1981**	18 October 1981
El Salvador	14 November 1980**	19 August 1981	18 September 1981
Equatorial Guinea	--	23 October 1984*	22 November 1984
Eritrea	--	5 September 1995*	?
Estonia	--	21 October 1991*	20 November 1992
State Parties	Date of signature	Date of receipt of the Instrument of ratification or accession or succession	Date of entry Into Force (as at 30 September 1992)
Ethiopia	8 July 1980	10 December 1981**	10 October 1981
Fiji	--	28 August 1995*/**	?
Finland	17 July 1980	4 September 1986	4 October 1986
France	17 July 1980**	14 December 1983**/****	13 January 1984
Gabon	17 July 1980	21 January 1983	20 February 1983
Gambia	29 July 1980	16 April 1993	?
Georgia	--	26 October 1994*	?
Germany ²	17 July 1980	10 July 1985**	9 August 1985
Ghana	17 July 1980	2 January 1986	1 February 1986
Greece	2 March 1982	7 June 1983	7 July 1983
Grenada	17 July 1980	30 August 1990	29 September 1990
Guatemala	8 June 1981	12 August 1982	11 September 1982
Guinea	17 July 1980	9 August 1982	8 September 1982
Guinea-Bissau	17 July 1980	23 August 1985	22 September 1985
Guyana	17 July 1980	17 July 1980	3 September 1981
Haiti	17 July 1980	21 July 1981	3 September 1981

Honduras	11 June 1980	3 March 1983	2 April 1983
Hungary	6 June 1980	22 December 1980***	3 September 1981
Iceland	24 July 1980	18 June 1985	18 July 1985
India	30 July 1980**	9 July 1993**	?
Indonesia	29 June 1980	13 September 1984**	13 October 1984
Iraq	---	13 August 1986*/**	12 September 1986
Ireland	---	23 December 1985*/**/**	22 January 1988
Israel	17 July 1980	3 October 1991**	2 November 1991
Italy	17 July 1980**	10 June 1985	10 July 1985
Jamaica	17 July 1980	19 October 1984***	18 November 1984
Japan	17 July 1980	25 June 1985	25 July 1985
Jordan	3 December 1980**	1 July 1992**	31 July 1992
State Parties	Date of signature	Date of receipt of the Instrument of ratification or accession or succession	Date of entry Into Force (as at 30 September 1992)
Kenya	---	9 March 1984*	8 April 1984
Kuwait	---	2 September 1994**	?
Kyrgyz Stan	---	10 February 1997*	?
Lao People's Democratic Republic	17 July 1980	14 August 1981	13 September 1981
Latvia	---	14 April 1992*	14 May 1992
Lesotho	17 July 1980	22 August 1995*	---
Liberia	---	17 July 1984*	16 August 1984
Libyan Arab Jamahiriya	---	16 May 1989*/**	15 June 1989
Liechtenstein	---	22 December 1995*	?
Lithuania	---	18 January 1994*	?
Luxembourg	17 July 1980	2 February 1989**	4 March 1989
Madagascar	17 July 1980	17 March 1989	16 April 1989
Malawi	---	12 March 1987*/**	?
Malaysia	---	5 July 1995*/**	?
Maldives	---	1 July 1993*/**	11 April 1987
Mali	5 February 1985	10 September 1985	10 October 1985
Malta	---	8 March 1991*/**	7 April 1991

Mauritius	--	9 July 1984*/**	8 august 1984
Mexico	17 July 1980**	23 March 1981	3 September 1981
Mongolia	17 July 1980	20 July 1981***	3 September 1981
Morocco	--	21 June 1993*/**	?
Namibia	--	23 November 1992*	?
Nepal	5 February 1991	22 April 1991	22 May 1991
Netherlands	17 July 1980	23 July 1991**	22 August 1991
New Zealand	17 July 1980	10 January 1985**/**	9 February 1985
Nicaragua	17 July 1980	27 October 1981	26 November 1981
Nigeria	23 April 1984	13 June 1985	13 July 1985
Norway	17 July 1980	21 May 1981	3 September 1981
State Parties	Date of signature	Date of receipt of the Instrument of ratification or accession or succession	Date of entry Into Force (as at 30 September 1992)
Pakistan	--	12 March 1996*	?
Panama	26 June 1980	29 October 1981	28 November 1981
Papua new Guinea	--	12 January 1995*	?
Paraguay	--	6 April 1987*	6 May 1987
Peru	23 July 1981	13 September 1982	13 October 1982
Philippines	15 July 1980	5 August 1981	4 September 1981
Poland	29 May 1980	30 July 1980**	3 September 1981
Portugal	24 April 1980	30 July 1980	3 September 1981
Republic of Korea	25 May 1983**	27 December 1984**/**	26 January 1985
Republic of Moldova	--	1 July 1994*	?
Romania	4 September 1980**	7 January 1982**	6 February 1982
Russian Federation	17 July 1980	23 January 1981***	3 September 1981
Rwanda	1 May 1980	2 March 1981	3 September 1981
Saint Kitts and Nevis	---	25 April 1985*	25 May 1985
Saint Lucia	--	8 October 1982*	7 November 1982
Saint Vincent & the Grenadines	--	4 August 1981*	3 September 1981
Samoa	--	25 September 1992*	25 October 1992
Sao Tome and Principe	30 October 1995	---	---

Senegal	29 July 1980	5 February 1985	7 March 1985
Seychelles	--	5 May 1992 *	4 June 1992
Sierra Leone	21 September 1988	11 November 1988	11 December 1988
Singapore	---	5 October 1995*/**	?
Slovenia ³	---	28 May 1933****	?
Slovenia	---	6 July 1992****	5 August 1992
South Africa	29 January 1993	15 December 1995*	---
Spain	17 July 1980	5 January 1984**	4 February 1984
Sri Lanka	17 July 1980	5 October 1981	4 November 1981

State Parties	Date of signature	Date of receipt of the Instrument of ratification or accession or succession	Date of entry Into Force (as at 30 September 1992)
Suriname	---	1 March 1993*	?
Sweden	7 March 1980	2 July 1980	3 September 1981
Switzerland	23 January 1987	---	---
Tajikistan	---	26 October 1993*	?
Thailand	---	9 August 1985*/**/**	8 September 1985
The F.Y. Republic of Macedonia	---	18 January 1994****	?
Togo	---	26 September 1983*	26 October 1983
Trinidad and Tobago	23 June 1985 **	12 January 1990**	11 February 1990
Tunisia	24 July 1980	20 September 1985**	20 October 1985
Turkey	---	20 December 1985 */**	19 January 1988
Uganda	30 July 1980	22 July 1985	21 August 1985
Ukraine	17 July 1980	12 March 1981 ***	3 September 1981
United Kingdom & Northern Ireland	22 July 1980	7 April 1986 **	7 May 1986
United Republic of Tanzania	17 July 1980	20 August 1985	19 September 1985
United States of America	17 July 1980	---	---
Uruguay	30 March 1981	9 October 1981	8 November 1981
Uzbekistan	---	19 July 1995*	?
Vanuatu	---	8 September 1995*	?
Venezuela			

Viet Nam	17 July 1980	2 May 1983**	1 June 1983
Yemen ⁴	29 July 1980	17 February 1982**	19 March 1982
Yugoslavia	-- -	30 May 1984 */**	29 June 1984
Zaire	17 July 1980	26 February 1982	28 March 1982
Zambia	17 July 1980	17 October 1986	16 November 1988
Zimbabwe	17 July 1980	21 June 1985	21 July 1985
	-- -	13 May 1991*	12 June 1991

97 Signatures

156 ratification and accessions

- * Accession
- ** Declaration or resonations
- *** Reservation subsequently withdrawn
- **** Succession

